

בלה וטייל - במלונות ישראל

אך פקיד אמיץ ניסה לשים קץ להוללות

לשינוי בחשבונות מלון פלאזה, אינו נכון. פרנס העיר את תשומת-ליבי לכך שיש הבדלים במחירים שבהם הוייבתי במלון הנ"ל, עבור החדר, בין לילה אחד לשני. הערתי את תשומת-לב המלון, והתברר שהם פשוט טעו בחישוב הסכומים, ומכאן נובעת טעותו של החשב, שחשב שבחדר רים התאכסנו שני אנשים.

כאשר נוכח פרנס כי מיכתבו הראשון

של פרנס בגיבתו, אך לגבי חשבונותיו של, שהיו נמוכים בהרבה מאלה של גיבתי. תוך — אם כי, לדעת פרנס, הרגו אף הם מגבילות המוסר הציבורי — טען:

"בכל אשם המערך, אילו נתנו לנו מש" כורות יותר גבוהות, לא היינו צריכים לנצל את עניין הקבלות."

למרות שאין כל ספק ששר-התיירות משה קול ידע על הפרשה, לא התעניין

יקרא לו לשיחה בנושא זה. "יש לי לב חלש", הסביר, "ואני אחרי התקף-לב, לכן הייתי מבקש ממך לא לקרוא לי לשיחה בנושא הזה."

העתק ממיכתבו זה שלח פרנס גם לחיים שטסל, החשב הכללי, שהוא ה"בוס" ה"ישר שלו."

מחאת

האשה

פרשת אירתשום החשבונות של גיבתו הייתה בהלם את עובדי מישרד-התיירות, אך בינתיים התעוררה פרשה חדשה.

גיבתו יצא לסעוד, עם רעייתו, במיסע"ד המפוראת והיקרה ביותר בירושלים, מישיכנות שאננים, והורה לשלוח את ה"חשבון למישרד, כאילו הייתה הארוחה ב"תפקיד. החשבון הסתכם בסכום שעלה על 250 ל"י, ואפילו רעייתו של גיבתו נדהמה.

היא לא נדהמה כלל מהעובדה שסעדה את ליבה על חשבון הציבור, אלא מכך שמחירה של הארוחה היה כה גבוה. היא אף הבחינה כי במיסעדה לא הוצג תפריט הכולל מחירון, כפי שגדרש, על-פי החוק, ממיסעדות המומלצות לתיירים.

הגברת גיבתו, כאזרחית נאמנה, שומרת-חוק, פנתה בתלונה למישרד-התיירות, על כך שאין במישיכנות שאננים מחירון. לאנשי מישרד-התיירות לא נותר אלא לחבר אחד לאחד.

אותו תאריך עצמו שבו, לטענת הגברת גיבתו, סעדה במיסעדה זו ולא מצאה בה מחירון, התנוסס גם על החשבון שהוגש למישרד לתשלום, מאת גיבתו, ואשר מ"עצם קבלתו במישרד אמור היה החשב להבין כי המנכ"ל סעד שם עם אורחי המישרד.

פרנס עצמו המשיך לאסוף את חשבונותיו של גיבתו, שהיו מגיעים באופן קבוע, תוך שהמתין לתשובתו של גיבתו, או של החשב הכללי. אך איש מהם לא טרח להשיב לו, אם כי סגן-החשב הכללי, גוריו בריחווה, שלח אל פרנס מיכתב, שלא היה תשובה על מיכתבו-שלו, בו הורה לו כי חשבונות המאשרים ע"י המנכ"ל, כ"ל, כתיבדים של המישרד, יש לשלם. פרנס לא נכנע. הוא המשיך לא לשלם, בעקשנות, ואז נקרא לשיחה אל סגן-השר, חבר-הכנסת יהודה שערי.

באותה הזדמנות טען פרנס בפני שערי גם על סתירות שהופיעו בחשבונות של שערי עצמו. שערי הצדיק את מילחמתו

רד שאינו כפוף למנכ"ל או לשר, אלא לחשב הכללי ולשר-האוצר לבדם. תפקידו של חשב המישרד הוא לאשר כל הוצאה שנעשית באותו מישרד, ולהקפיד על כך שההוצאות תהיינה בגבולות התקציב, ולא תחרוגנה ממנו.

ואמנם, כך מבין פרנס את עבודתו כי משרת-ציבור, אם כי "החוק והתקנות" ניתנו לחשבים, הוא מסביר, "מאפשרים למנכ"לים, לסגני-שרים ולשרים להוציא כל סכום-כסף שהם רוצים על בילויים, ארוחות ובתי-מלון."

"אספתי את כל החשבונות של גיבתי תוך מלונות שרתון ופלאזה בתל-אביב, וכן ממיסעדות-המארא הירושליות מיות בהן נהג לאכול. גיבתו אהב מאוד את המיסעדה היקרה ביותר בירושלים, מישיכנות שאננים, ואת פונדק הגולש ב"עיר-כרם, שהוא מיסעדה לא פחות יקרה. "חשבונות אלה הגיעו לסכום העולה על 8000 ל"י, בתקופה שבין ה"9 באוקטובר וה"12 בנובמבר. 8000 ל"י בחודש שלושה ימים בלבד.

חשבונות

ללא אישור

בחודש זה, החדש של המילחמה, היו במדינה אנשים שחסכו מהלחם של הילדים שלהם וזלמו כסף למדינה, ואילו המנכ"ל שלי השתולל בבתי-מלון ובמיסעדות מפוראות, הרגיו אותי גם ש"הוא לא תמיד גר לבד בחדרים שלו ב"בתי-המלון, ואני הייתי מקבל חשבונות של תפיסות כפולה בחדרים, והייתי אמור לשלם אותם."

על כך גיבתו: "חשבונותי בתקופה זו היו עבור החדרים בבתי-המלון (שרתון ופלאזה), והוצאות-טלפון מהמלון — 1922.15 ל"י. הוצאות אוכל ושתייה בבתי-המלון עצמם — 2338 ל"י.

לגבי המיסעדות, אין לי רישום מדויק של הוצאותי בתקופה זו."

כלומר, גיבתו מודה בהוצאת סכום של 4260.15 ל"י בלבד על בתי-מלון בתקופת החדש ושלושה ימים הנ"ל, לעומת 8000 הל"י שעליה מדווח חשבי-מישרדו, וזאת — מבלי לכלול חשבונות ממיסעדות.

פרנס לקח את כל החשבונות, שלח אר-תם חזרה לגיבתו מבלי לאשרם, בצירוף מיכתב בו בהביר לו כי לא יחתום על החשבונות. משום שזה בניגוד למצפונה, ומשום שלדעתו אסור לפקידים כתיבים להיות לא-מוסריים, בעיקר בתקופה בה עור-מד העם על נפשו.

בסוף מיכתבו ביקש פרנס מגיבתו שלא

המנכ"ל המתהולל: חנוך גיבתו בטכס

גותר ללא מענה, וכי גיבתו ממשיך להער ביר אליו חשבונות תפוחים, כתב ב"17 כי דצמבר, מיכתב נוסף, הפעם אל החשב הכללי, עם העתקים לשר-האוצר, נציב שירותי-המדינה, שר-התיירות, סגנו יהודה שערי, וגיבתו עצמו.

במיכתב זה, שהשתרע על ארבעה עמודים צפופים, הציג פרנס עשרות שאלות, "שאלות מוסריות, ציוניות, חוקיות וממ"ד לכתיבות" כפי שהוא מגדיר אותן. "עד שלא תענו לי על שאלות אלה, סיים פרנס את מיכתבו, "לא אשר שום חשבון-הוצאות של גיבתו."

עד היום לא הגיעה תשובה גם על מיכתב זה. אבל נראה כי גיבתו בכל זאת למד משהו, אומר פרנס. "החשבונות שלו אמנם נשארו מנופחים, אבל על ה"חשבונות של המיסעדות הוא התחיל לכתוב עם מי הוא אכל באותה ארוחה. לגבי גיבתו, זה, כשלעצמו, הוא הישג ניכר." תגובת גיבתו: "הוצאותי בחודש נובמבר 1973 במלון פלאזה היו 1949.95 ל"י, ובמלון שרתון 217.35 ל"י; בחודש דצמבר 1973 — במלון פלאזה 318.50 ל"י, ובמלון שרתון 716.20 ל"י."

יש לי עוד מיספר נתונים לגבי מיסע"ד דות, אס"כי לא כולו, ואני לא זוכר לאיזו תקופה הם מתייחסים: מיסעדת מלון ה"מלך דויד 257.65 ל"י, מיסעדת שהיסימון (המשך בעמוד 33)

בה באופן רישמי. בכל פעם שהשר ראה אותי, וזה היה כבר אחרי שהחזרתי את החשבונות של גיבתו מבלי לשלמם, מספר פרנס, "היה מחייך אלי וטופח לי על השכם, כאילו אנחנו הידידים הכי טובים בעולם. לפני הפרשה הוא אפילו לא אמר לי שלום." במישרד-התיירות ידועה הטינה השוררת בין השר וסגנו לבין המנהל-הכללי.

שאלות

מוסריות

בינתיים העביר גיבתו את החש"בנות שהוחזרו על-ידי החשב של מישרדו, לידי החשב הכללי של מישרד-האוצר. חשבונות המיסעדות שזלמו על-ידי החשב הכללי, ישירות, ואילו חשבונות בתי-המלון הועברו חזרה לפרנס, עם תיקונים שערך בהם בתי-המלון עצמם. "בכל פעם בה התגורר גיבתו עם עוד מישהו בחדר, ובהתאם לכך חוייב החש"ב, בון, סיפר פרנס, "הורד פתאום החיוב הנוסף, והפכו את זה כאילו שגיבתו ה"אכסן שם לבדו באותו לילה. אני לא יודע אם גיבתו הוא ששילם את ההפרש, או שהמלונות ויתרו לו על הסכום. אבל לי זה לא שינה כלום. אני לא חתמתי על החשבונות האלה." דברי גיבתו: "הפירושו שנתן פרנס

מנהל המלון: אלי גולדשטיין מ"שרתון"